

متن پرسش

بسم الله الرحمن الرحيم سلام استاد محترم: ببخشید مانند قبل جهت برطرف کردن جهل خود نسبت به قضیه ای مصدع اوقات شدم. ببخشید دلم گاهی می‌گیرد که همسالان من الان اکثرا یا معلم یا مهندس یا استاد شده اند اما من به علت گره های وجودی که بیشتر به خاطر شرایط خانوادگی درگیر آنها بودم ده سال عقب افتادم ولی خدا را شاهد می‌گیرم که از ۱۵ تا الان که ۳۰ سال دارم عمر خود را به امورات بیهوده مشغول نکردم و دایما با مطالعه و گوش دادن به سخنرانی بزرگان در پی نجات خود بودم تا اینکه لحظه به لحظه خداوند متعال لطف در حق این رو سیاه کرد و راه را نشانم داد. امسال سال رهایی من از بندهایی استرس و اضطراب و ناراحتی و افراط و تفریط های بی جا بود. امسال سال رسیدن به ساحل آرامش وجودی خودم بود و این را قبلا در خواب نشانم دادند و اکنون که با شما سخن می‌گویم با توسل پی در پی به امام زمان (عج) و دست عنایت ایشان به تعادل نسبی رسیدم و حتی صحبت کردن من که فردی پرگو بودم و خوابیدن و خوراک من تنظیم گردیده و به راحتی همه در تحت کنترل است فقط باید غفلت نکنم. اما مشکلی در زمینه کنترل خیال دارم. چند وقتی است هر سخنی درباره خود می‌گویم یا فکر می‌کنم در خواب می‌بینم با این تفاوت که کاملا برعکس گذشته کاملا در خواب آگاهانه تصاویر یا صحنه های بعدی را خودم انتخاب می‌کنم مثلا اینکه الان نتیجه این نزاع یا درگیری به کجا بینجامد انگار شده ام کارگردان تصاویر خیالی ذهنم. البته این خواب ها مرا آزار نمی‌دهد ولی ناراحت می‌شوم خوابی که می‌تواند مایه برکت برای راه انسان شود به گفته پیامبر اکرم چرا باید اینچنین بی محتوا باشد. البته بنده در طول روز بیشتر وقت خود را یا به مطالعه درسی و غیره درسی و گوش دادن به سخنرانی یا به خدمت به همسر و فرزندان و یا با قرآن سپری می‌کنم و حتی هنگام پیاده روی و شستن ظروف ذکر می‌گویم، اصلا حدود دو ماه است فیلم ندیدم ولی نمی‌دانم منشا این خواب ها کجاست؟ خواهشمندم بفرمایید: ۱. کی این تصاویر که از کودکی تا بحال جمع آوری شده پایان می‌گیرد آیا اختیارا می‌رود یا باید مراقبتی صورت گیرد؟ ۲. آنچه که فهمیدم تمام تصاویر از کودکی تا به حال در قوه خیال انسان موجود است خوب چگونه از شر این تصاویر رها شویم که خوابهای رحمانی ببینیم و از طرفی خدای نکرده بعد از مرگ درگیر چنین خیالات بی ارزشی نگردیم و بتوانیم به حقایق برسیم؟ اصلا آیا تصاویر از کودکی باید پاک شود و یا کشف حقایق با همین تصاویر برای ما صورت می‌گیرد؟ خوب مفاهیم مجرد لابد تصویر می‌خواهد؟ ۳. استاد گرامی شما را از پدر عزیزتر برای خود می‌دانم با اینکه از فرمایشات زیبا و عمیق شما استفاده می‌کنم اما با توجه به سیری که داشتم و قبلا هم از احوالات خود برای شما نوشتم تذکری که مخصوص خودم باشد و دایم چراغ

باسمه تعالی: سلام علیکم: گفت: «در جهان جنگ این شادی بس است / که بر آری بر عدو هر دم شکست». بنا نیست از خیالاتی که سراغ ما می‌آیند، فرار کنیم. باید بتوانیم در رویارویی با آن‌ها به افق دیگری بیندیشیم، به همان معنایی که فرمودند: «رنج، راحت شد چه شد مطلب بزرگ / گرد گله توتیای چشم گرگ». مثل آن‌که با تحریم‌های آمریکا، ملت باید به نوعی دیگر از زندگی بیندیشند که ماوراء این تحریم‌هاست. موفق باشید